

Мѣцъ феура́рії

молѣвъ, прегрѣшѣній, грѣховиѹ бѹрю твою тишиною,
бгородительнице, потребляющи.

Пѣснь є. ірмосъ:

Быкѹ мѧ ѿрінѹлѹ єсì ѿ лицѣ твоемъ сеѧте незаходимый, и покрыла
мѧ єсть чвѣдѧл тмѧ Окааннаго; но обрати мѧ и къ сеѧтѹ
заповѣдей твоихъ пъти мѡл направи, молюса.

Сугубомъ дѣиствѹ проповѣдникъ былъ єсì спаси христѧ:
дѣиствовать бо, рѣкалъ єсì, въ коемъ ждо єстество,
такоже и маши, со обоями слежащими обещеніемъ, стигелю
бгомѹдре блаженне.

Дважды.

Равномощно сѹщо рождшемъ слово позналъ єсì, таکоже
плоть сего бывша, треблженне, оубѣрилъ єсì: прилично,
рѣкалъ єсì, пышскимъ свойства дѣлати, неслыхано не преврати
обоѧ.

Бгородиченъ:

Еже прѣжде всѣхъ вѣкъ єдиномъ вѣдомо бгѹ таинство,
члвѣка быти вслческихъ влкѹ и гда, и изъ плоти смигнисѧ
кромѣ предложенія, и зъ тебѣ до, гависѧ, преходженіе пріемъ.

Пѣснь є. ірмосъ:

Илѣвъ пролію ко гдѹ, и томъ возбѣцивъ печали мѡл: таікѡ сѡлъ
дѹшѧ мѡл и исполнисѧ, и животъ мой аду приближисѧ, и молюса
таікѡ іѡна: ѿ пли бжє, возведи мѧ.

Петра честнаго преемника, и сего начальствомъ обогати-
са, и тепль стажавъ ревность, бгодвижимый свитокъ
написалъ єсì, еретическое величие шмечла смыщеное,
раствореніе несмысно соединялъ.

Сна єдинаго христѧ и гда, прѣжде вѣкъ ѿ ѿца рождена,
и наꙗвъ ради ѿ дѣвы рождшагосѧ, и явившасѧ наѧмъ єдино-
сѹщна проповѣдалъ єсì преестественю, слѹжителю ненз-
глаголинныхъ бгопрѣлати.

Бгородиченъ:

Та вѣчта, спасенія ходатаніе вѣрніи исповѣдающе вопіемъ:
радѹисѧ, чиста, радѹисѧ, невѣсто до, радѹисѧ, горю бжїа
присѣнила: міръ бо ты ради радости приносѹщю и сточила єсì.

Кондакъ